

ΝΕΟΣ

• ΣΑΤΙΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ •

— ◆ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ◆ —

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

22

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1953

"Ετος Β' - Αρ. 93

Τιμάται δρ. 1.000

Γραφεία:
Πάροδ. Καθέτσου

Τηλέφ. 5-41

K. T. E. L.

"Ανασκούμπωθηκα κι' ἔγω καὶ μ' ὅλο μου τὸ πάσο
ἔτραβηξα ὅπως πολλοὶ νὰ πάω στὴν Ἀγιάσσο.
Τὶ νὰ σᾶς πῶ, πολλὲς φορὲς οὔτε καταλαβαίνω
ἔτσι πῶς τὴν παθαίνω.

Μὰ νά : βρέθηκα μπόσικος πές, πὲς λίγο ἀπ' ὅλα
καὶ κάτι φίλοι μου καλοὶ ποὺ ἔριξαν τὴ... φόλα
γυρίσαν τὸ κεφάλι μου κι' ἔτρεξα — νὰ μὴ χάσω—
κι' ἔγω γιὰ τὴν Ἀγιάσσο.

Κι' ἀρχίζουνε τὰ βάσανα καὶ ἡ ταλαιπορία
ἀπὸ τὰ δυσπερίγραπτα τῆς K.T.E.L. Λεωφορεῖα
ποὺ θέλουνε οἱ ἄνθρωποι ἀνετα νάναι μάλλον
δ ἔνας πᾶς τὸν ἄλλον.

Αὐτὸ τῆς K.T.E.L. τὸ φέρσιμο εἶνε παρανομία
— κι' ώστόσο τὸ ἐπικροτεῖ καὶ ἡ Ἀστυνομία —
καὶ ὀδηγοῦνται ἄνθρωποι χωρὶς κανένα ζάπι
σὰγ ζῶα στὸ χασάπη.

Φωνάζης : κάλι τίποτα δὲν πετυχαίνεις ὅμως
γιατὶ σου λένε πῶς γι' αὐτὰ ὅλα προβλέπει ὁ νόμος.
Ποιοὶ νόμοι εἶνε δυνατὸν νὰ θέλουν τέτοιες τρέλλες
κι' ἄνθρωπους σὰν σαρδέλλες ;

Πηγαίνουνε σὲ θέατρα καὶ κινηματογάφους
καὶ ἔχουνε μηχανικοὺς μαζὶ καὶ τοπογράφους
καὶ λὲν : «Τόσο διάδρομο ἀν τσως δὲν ἀφίσης
σὲ δυὸ λεφτὰ θὰ κλείσης.

Στὸ θέατρο ! ποὺ στέκεται κι' οὔτε ποτὲ ζολάρει
οὔτε υπάρχει κίνδυνος ποτὲ νὰ ντεραπάρῃ
καὶ μέσα στὰ κινούμενα νὰ εἰσαι, δίχως τάμα
σὰν τὶς ἐλλής στὸ στάμα.

Κολάστηκα μὰ τῷ Θεῷ. Τὸν κολασμὸ ἀς βγάλει
ἡ Παναγιὰ ποὺ ἡ χάρη Τῆς εἶνε πολὺ μεγάλη
μπῆκα καὶ τὴν προσκύνησα στὴν ἄγια Τῆς τὴ σκέπη
μὰ δὲν ἔμε ξαναβλέπη.

"Αν εἰν' νὰ φύγω ἀπ' ἔδω μ' ἀκέραια τὰ μέλη
καὶ νὰ γυρίσω ἀπ' ἐκεὶ κόντρα πλακὲ ἐν τέλει.
Δὲν γίνεται κι' ἡ Παναγιὰ ἀν ωτηθῆ, μὲ λύπη
θὰ πῆ : "Ετσι νὰ λείπῃ.

Γιατὶ κι' ἡ ἵδια σκέπτεται, τὴν ἐποχὴ τῆς ζέστης
μὲ τέτοια μεταφορικὰ ἀνοίγουν οἱ δουλειές τῆς.
Φεύγει κανεὶς προσκυνητής, καὶ ποὺ φτάση κοντά Τῆς
σέρνεται σὰν σακάτης.

ο ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

Οἱ σεισμοὶ, ὅταν μάλιστα εἰνε τόσο καταστρεπτικοὶ ὅσον αὐτοὶ ποὺ ἐσάρωσαν τὰ τοῖλα γησιά τοῦ Ἰονίου, δὲν ἀποτελοῦν θέμα πάνω στὸ δοποὶ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀστειευθῆ. Γι' αὐτὸ κι' δ «Νέος Μυτιληνίδος» μόνο σοβαρὰ θὰ μιλήσην ποστηρίζοντας ὅτι κακῶς πιστεύεται ὅτι οἱ τελευταῖοι σεισμοὶ εἰνε οἱ πρῶτοι ποὺ ἔγιναν στὴ χώρα μας, ἀφ' ὅτου κυβερνᾶν δὲ Συναγερμός. Πρεσηγήθη ἐκεῖνος ὁ μεγάλος σεισμὸς τῆς... δραχμῆς, ποὺ συνεκλόνεις δχι ἔνα τμῆμα μόνο, ἀλλὰ δλό·ληρη τὴν Ἑλλάδα. "Άλλο ξήτημα, ἀν δ σεισμογράφος τῶν Αθηνῶν δὲν καταμέτρησε τὸν ἀριθμὸ τῶν δονήσεων τοῦ πρώτου σεισμοῦ!...

φω

Οἱ άθηναϊκὲς ἐφημερίδες κατηγοροῦν τὴν Κυβέρνηση ὅτι ἀποδείχθηκε ἀνίκανη νὰ ἀντιμετωπίσῃ εύθὺς ἀμέσως τὸ ζήτημα τῆς περιθάλψεως τῶν σεισμοπαθῶν. "Ελλειψε — λένε — ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν.

Αἱ, αὐτὸ πειά εἶνε ὀλοφάνερο φέμα!... Στὰ ζητήματα τοῦ συντονισμοῦ ἡ σημερινὴ κυβέρνηση εἶνε ἀσυναγώνιστη, γιατὶ ἔχει τὴν τύχη νὰ περιλαμβάνῃ στοὺς κόλπους τῆς τὸν μεγαλείτερο Συντονιστὴ τῶν αἰώνων, τὸν κ. Μαρκεζήν!

φω

Κακόβουλοι ἀνθρώποι, ἐπωφελούμενοι τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κ. Παπάγος δὲν ἐπεσκέφθη ὡς σήμερα τὰ σεισμόπληκτα Ἐπτάνησα, εἰπαν ὅτι τάχα φοβήθηκε γιατὶ ἡ γῆ ἐξακολουθεῖ νὰ τραμπαλίζεται. Εἴμαστε εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμε ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ λόγος ποὺ δὲν ἐπῆγε.

Απλούστατα δὲ Στρατάρχης, ὅγαπῆ ἐξαιρετικὰ τὸν ὅπνο, καὶ τὸν θέλει καὶ μονοκόδματο. Κι' εἶνε ἀπολύτως διαπιστωμένο, δτι σεισμὸς καὶ ἀδιατάρακτος ὅπνος, εἶνε πράγματα ἀσυμβίβαστα!...

φω

Στὴ θερινὴ «Σαπφώ» καὶ εἰς διαφήμιση μὲ μιὰ εἰκόνα ποὺ

συμβολίζει τὸν θάνατο — μιὰ νεκροκεφαλή καὶ δυδ κόκκαλα χιαστὶ ἀπὸ κάτω — ἔχει γραφῆ ἡ ὁκόλουθη λεζάντα :

«Θάνατος στὴν ἀκρείβια!»

Νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἔτσι :

«Θάνατος στὴν ἀκρείβια καὶ στὴν δρθογραφία!»

φω

Αν ίσως, καὶ σκοτώθηκε δὲ κλαψάρης Πέρσης πρωθυπουργὸς Μωσαντέκ, κατὰ τὰ προχθεινὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, ὅρθο θὰ εἶνε νὰ χαραχθῇ στὸν τάφο του, τὸ ὁκόλουθο ἐπίγραμμα :

«Ἐδῶ κοιμάται δὲ Μωσαντέκ ποὺ ἔκλαψε τόσο πολὺ δσο δὲν ἔκλαψε ποτὲ σλη ἡ Περσικὴ φυλή.

Διαβάτες νὰ κοντέψετε δὲν θάταν καλὴ σκέψη εἰν' ἀξιος κι' ἀπ' τὸν τάφο του νὰ σᾶς... καταμουσκέψῃ!»

φω

Στὸ «Στέμμα» ἐδιαβάσαμε τὴ λεγράφημα σταλμένο πρὸς τὴν Κυβέρνηση, ποὺ παραδόξως φέρει τὶς ὑπογραφές μόνο τριῶν βουλευτῶν. Λείπει δηλαδήτὸ σύνομα τοῦ βουλευτοῦ κ. Χρήστου Βαφέα ποὺ ὡς προχθὲς ἔμπαινε κανονικὰ σ' ὅλα τὰ τηλεγραφήματα τῆς μορφῆς αὐτῆς — δηλαδὴ τὰ σοβαρὰ τηλεγραφήματα — ποὺ διακανόνιζαν ὅλα τὰ λεσβιακὰ ζητήματα!...

«Αν αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ κ. Βαφέας προσεχώρησε στὴν διάδα τοῦ κ. Σιφναίου, τότε μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι τὰ δύο γκρούπες τῶν συναγερμικῶν, βουλευτῶν βρίσκονται τώρα ἐν ισοψηφίᾳ. Τρεῖς ἀπ' τὴ μιά, καὶ τρεῖς ἀπ' τὴν ἄλλη.

Σιφναίος, Νουλέλης, Βαφέας, τὸ ἔνα γκρούπ. Βιτούλιας, Γεωργαντέλλης, Χατζηγεωργίου, τὸ ἄλλο γκρούπ.

φω

Ο. κ. Βιτούλιας στὸν ὅποιο ἀπευθυνθήκαμε μὲ τὴν παράκληση νὰ μᾶς διαφωτίσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος, ἀρνήθηκε ν' ἀπαντήσῃ. Μᾶς

Πλωμαρίτικο

Σ' ΜΙΓΑΛΟΧΑΡ

Συνάδηση σπουδαίων
τρούγικής κόσμους
κουπηλούδια σάν
[άφτοσμους]
έμ ανήμηρα κου-
παδια
γέρ γρηγείς απ'
[κυκούραστημάδια
Ξικινούν γιακι Μι-
γαλόχαρ
θυγιουφουβού μι νι
[τοι καλόχαρ

'Αντηχούν απού το' φουνές ντουν
βνά λαγκάδια απού το' λαλιές
[ντουν]

"Άλλι ταμένι μι τά πουδάρια
νά ξικουραστούνι ανάρια

"Άλλι άξαγκουνα διαβαίνουνι
το' άλλι άξιπόλικι σ' Χάριτς πα-
[γαίνουνι]

Ειν' κι τ' δηντι άλλου πράμα
ούλουζωντανου τού θάμα.

Πώς νά μή σουθούνι σά ψτέ-
[βγουνι];

Μ' αύτουκινητα μι μλάρια
καταστόλιστα ζά, σαμάρια
ούλι διαβαίνουνι νά προυσανή-
[σουνι]

σ' Παναγιά νά γουνακίσουνι
Γι' ή καθένας άναλόγους

κατά κι' δύναμντ —ειν' λόγους;—
τοι μι τού σκουπό π' ξιτσίν' σει

πήγι γιή ξγιανός προυσύνσει
άλλους πήγι μι στουλίδια

άλλους γύριβγι πιχνίδια
κόσμους είνι τού χαβάντ

τού μουρό θέλι τού χαβάντ
γι' ή μιγάλι γυρέβγουν ξνόμλου
«μπού ντουνιά» σάν σνιμόλου.

Μά ή Μάνα τ' Κστού μι κι Χάριτς
—σκι άγγαλιά τού Κουπηλάριτζ-

γένι τοί κλιοί, φουκίς στραβοί
άνισκήνι χρουνώ ζαβοί

τοι σκ' άρβουνιασμένι θγατέρα
τού γκαλό π' το' ήβαλι κι βέρα

Νά φουρέσι τί χρόν στιφάνη
τέλους... άκι γυρέψ στού κάνι.

Σ' Χάριτς άμα ψτέψ σι φτάνι
το' άκι καμό έχις θά στούν γιάνι.

Μπουτέλι

ΧΩΡΙΣ ΡΕΚΛΑΜΑ

"Ένας καφές λιγο καλός
—κανείς μήν άμφιβάλει
πάντοτε είνε άσφαλως
άπόλαυσις μεγάλη

"Άν νοιώθης πλήξη ή μοναξιά
άν ζης κι' έχεις μεράκια
με τού καφέ μιά ρουφηξιά
σαν φεύγουν τά φαρμάκια.

"Άλλα οι καφέδες οι πολλοί
δεν είνε πάντοτε καλοί
ρουφᾶς, κουνᾶς, και κλώθης
και τίποτα δεν νοιώθης.

Μά μή σας καίγεται καφρί^ς
είνε έδω δυό άδελφοι
—το λέω αυτό διότε—
είς τον καφέ είν' πρώτοι.

Πηγαίνετε φουλαρτού
ΤΑΜΠΡΑ τούς λέν είνε γνωστοί
πάρτε καφέ νά πιήτε
και θά μᾶς θυμηθήτε!

μαδους γη Γληγόρς γι' Ατ-
λαντικ πού σκώνις μιά κου-
πιλούδια μόνι, τοι δε λουγα-
ριάγις τού κ' τσουδότ πού
σκώνις ούλου τού χουριό μας
σ' ένα δουντέλι μόνι; Νά μι
σπαθίγις Γληγόρ Ατλαντικ.
Μαρίνους

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΜΑΡΙ

Διαβάζω στά καθημερινά
της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ»:

«Συνελήφθη δι Ι. Τσεκούρης
έτῶν 78 μηνυθεὶς υπό της συζύ-
γου του Αθηνᾶς έτῶν 25, διότι
ἀπεπειράθη νά τὴν φονεύσῃ διὰ
«μαχαιρίας». Τὸ γεγονός
συνέβη δέκα μόλις ημέρας μετά
τὸν γάμον και διφεύλεται... εἰς
τὴν διαφοράν ήλιας»..

Πολὺ μεγάλο λάθος κάνει δι
άνταποκριτής ἀν νομίζει διτι ή
«ἡλικία» είνε ή «αἰτία» τοῦ κα-
κοῦ. Αμ προχθὲς ἀκόμα μᾶς ἀ-
πέδειξε δι 80ετής... Κολόκας ἀπ'
τὸν Πύργο τὸ έναντιον. Αἰτία
τοῦ κακοῦ είνε... κάποια ἄλλη
«λεπτομέρεια» ποὺ τὴν ξέρει πο-
λὺ καλά κι' δι μηδαμινὸς «Τσε-
κούρας» ποὺ θέλησε κι' αὐτὸς
νά μετρηθῇ μὲ τὸν «ῆρωα» Κο-
λόκα, δι δοποῖς εἰς ηλικίαν 80
έτῶν «έμηγυθη», (κακῶς), διότι
κατέστησε ἔγκυον τὴν... δεκατε-
τραετῆ» κτλ. ένω θὰ ξέρεπε νά
άνακηρυχθῇ «ῆρωας».

**

Ξεσπάθωσε λοιπὸν κι' δι Τσε-
κούρας γιὰ νά κάνη τὸ έδιο κα-
τόρθωμα, κι' δην είδε πώς «δὲν
τὰ βγάζει πέρα» ἀρπαξε μίαν
«μαχαιρίαν» κι' έπετεθή
κατὰ τῆς ἀθώας συμβίας σὰν νά
έφταιξε κείνη ή καῦμένη.

— Άμ βρὲ ἀμυναλον τσιφάλι
δύπως θὰ σ' ξέλεγε δι φίλτατος
Νοτ. Κ, τι φταιει ή κοπέλλα;
— Η αἰτία τῆς ἀποτυχίας σου εί-
νε ἄλλη καὶ βρίσκεται πάνω σου
βρὲ «σαράβαλο». "Αν είχες μιὰ
σταλιὰ μυναλὸ δθὰ ἀρπαξε κείνη
τὴν «μαχαιρίαν» θὰ τὴν ἀκό-
νιζες καλὰ καὶ ΧΡΑΠ!.. ἀκρι-
βῶς σὰν τὸν Πέτρο τοῦ Εὐαγ-
γελίου ποὺ ἀπέσπασε μάχαιραν
καὶ ΧΡΑΠ!.. ἀπέκοψε τὸ ω-
τίον τοῦ στρατιώτου — ποὺ στὸ
κάτω κάτω τῆς γραφῆς δὲν ήταν
καὶ ίπαίτον, (τὸ ωτίον) γιὰ τὴν
σύλληψη τοῦ Χριστοῦ.

Θὰ σου ξέλεγα πολλὰ ἀκόμα,
«συχαμερὸ υποκείμενο» ἄλλὰ μὲ
νευρίασες μὲ τὴ διαγωγή σου
καὶ φοβοῦμαι πώς «πάνω στὰ
νεῦρα μου» θὰ τὰ παραπῶ ἀν
δὲν τὰ παραείπα κι' δλας.

Γι' αὐτὸ τελειώνω μ' ένα τε-
λευταίο «ούν νά μου χαθῆς πα-
λιοπράμμα, ποὺ δὲν τολμᾶς νά
δείρης τὸ γάδαρο καὶ δέρνεις τὸ
σαμάρι.

ΠΙΚΑΠ..

Ξύρισμα εύχαριστο
με τή φημισμένη ξυρι-
στική Σουηδική λεπίδα

A STOR
Δραχμές 600

Η σάτιρα στὰ παληὰ

ΘΑΛΑΣΣΑ

(Παρούνιον)

Ηλία Τανταλίδη

«Αν ήσουν, θάλασσα κρασὶ^ς
δι τότε τὶ δουλειὰ χρυσὴ^ς
κοντά σου νά πασχίσω
τὸ σπίτι μου νά χτίσω
καὶ νά μεθῶ, καὶ νά μεθῶ
χωρὶς ποτὲ νά βαρεθῶ
νά πίνω καὶ νά πίνω
δόσο στουπὶ νά γίνω.

«Αν ήσουν θάλασσα κρασὶ^ς
τωόντι, τὶ δουλειὰ χρυσὴ^ς
σὰν Αλκυών δική σου
νά φάλω στὴν δική σου
μὲ κτυπᾶ κάθε βραδυά
κουμανταρίας μυρουδιά
καὶ μέθη νά ἀρχίζη
νά μέ οποκοικίζη.

«Αν ήσουν θάλασσα κρασὶ^ς
τι τύχη, τὶ δουλειὰ χρυσὴ^ς
νά ἀκούω νά σφυρίζης
κι' ἀφρούς κρασιοῦ νά ἀφρίζης
κι' ἐκεῖ νά τρώγω τὰ φαγιά
μὲ τὴν κρασένια σου μαγιά
καὶ τὸ νερό ποὺ πίνω
κρασάκι νᾶν κι' ἐκεῖνο.

«Αν ήσουν, θάλασσα κρασὶ^ς
θεέ μου, τὶ δουλειὰ χρυσῆ!
Εἰς τὸ κρασὶ ἐπάνω
ταξείδια ώραία νά κάνω
νά κολυμβῶ καὶ νά βουτῶ
καὶ νά σὲ πίνω ένταυτῷ
κι' ή νά σὲ πιῶ νά σκάσω
κι' πιέμε νά χορτάσω.

ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ

«Υστερα ἀπὸ πολλὰ
ντέρτια καὶ μαλώματα
δώσαν γιὰ τὴν περσυνὴ
"Εκθεση Διπλώματα.

Καὶ δὲν κάναν τσιγγουνιές
γύφτικα καμώματα
μιὰ κι' ήταν γιὰ δυὸ χρονίες
τάκαναν παπλώματα.

Κι' οἱ ἐκθέτες σοβαρὰ
ξέχουνε πολλὴ χαρά.
Γιὰ σκεφθῆτε ὅποιος τὸ πάρη
σὲ κουνινέα στὸ ντουβάρι.

Θὰ τὸ βάλη καὶ σωστὰ
κι' ξέω λύπες ξέω ξένοια
θὰ νομίζη πώς βαστᾶ
τὸν Παπᾶ ἀπὸ τὰ γένεια.

Νὰ μὴν τὰ πολυλογῶ
τὰ μοιράσανε ἀβέρτα
κι' ξέτσι ἀρπαξα κι' ξέγω
τέτοιο δίπλωμα κουβέρτα...

Μὰ ξέγω δὲν δίνω μίζα
νὰ τὸ βάλω σὲ κουνινέα

Σὲ πολυτελές κουτὶ^ς
ποὺ έρμητικά νά κλείνῃ
θὰ τὸ βάλω τὸ χαρτὶ^ς
μὲ λιγάκι ναφθαλίνη.

Νάχω σκέπασμα «κολῶνα»
γιὰ τὸ κρύο, τὸ χειμῶνα.

Nik.

ANTINIKOT!;

• ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ γεροντοκόρη

Ο πρώτος ήτανε φτωχός
ἄς ήταν κι' ἀπὸ σοὶ^ς
διεύτερος πολὺ κοντὸς
γιά τὸ μακρύ της μπόη
τὸν τρίτο δὲν τὸν ήθελε
γιατ' ήτανε μπακάλης^ς
τώρα γαμπρὸ φιρὶ·φιρὶ^ς
άναζητᾶ μὲ τὸ κερὶ^ς
ἄς είνε καὶ... χαμάλης!

Σὲ δεοφοδούμενη

Πέρνεις συνάλειμα συχνὰ
ἀπ' τὴν άγια κάρα
μὰ σόλοι λένε στὰ κρυφά
πώς εἰσαι... ψυχικά!

Μεφιστό

Σ' ξναν μαυραγορίτη

Τρεῖς τὸ λάδι, τρεῖς τὸ ξύδι, μέ-
[λι-γάλα τὴν κυλᾶς,
κι' έξησφάλισες τὸ βιός σου τοί-
[ουτοτρόπως μιὰ γιὰ πάντα
κι' ἀν δὲν πάρουνε χαμπάρι τὰ
[κορόϊδα ποὺ γελάς,
[ζως αύριο—ποιός ξέρει; νὰ σοῦ
[στήσουν κι'... άνδριάντα !...

Εἰς νεαρόν έρωτευμένον

Τὶ τὰ θέλης τὰ πιπέρια καὶ τὶς
[σάλτσες
κι' διειρεύεσαι τσαλίμια έρωτικά
ἀφού ξέρεις πώς διαβόλου είνε
[κάλτσες
τὰ μοντέρνα τοῦ Νησιού μας θη-
[λυκά...

Ο ΝΕΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

7 ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΙΑΛΙ ΜΑΣ

Λίγη ώρα έκει :

"ΟΠΟΥ ΘΑ ΚΑΩΣΙ . . . "

Δεν φαντάζομαι νὰ εἰδεις ποτὲ τόση ἀνθρωποπλημμύρα ἡ Μυτιλήνη, δση τὴν βραδιά ποὺ κάηκαν τὰ πυροτεχνήματα στὴν Ἐκθεσι. Ἀν πῶς δὴ η Μυτιλήνη εἶχε εἰσρρεύσει σὰν ποταμὸς στὸν περίβολο τοῦ Γυμνασίου δὲν θὰ εἴνε καθόλου ὑπερβολή. Ἀπὸ νωρὶς τὸ χουνὶ εἶχε βγάλει τὸ λαϊμό του —ἄν μπορει νὰ λεχθῇ αὐτὸ γιὰ ἔνα φλύαρο χουνὶ ποὺ φωνάζει συνεχῶς καὶ ἀπελπιστικὰ σκορπώντας κάθε τόσο πολύτιμα μαργαριτάρια σολικισμῶν— καὶ μᾶς εἶχε τρυπῆσει τὰ αὐτιὰ μέκενο τὸ ὄνεκδιήγητο «Θὰ καῶσι πυροτεχνήματα».

Τὸ κέντρο τῆς Ἐκθέσεως ἀσφυκτικά γεμάτο, καὶ δσο πλησίαζε ἡ ώρα ποὺ θὰ «καῶσι» τόσο καὶ πλημμύριζε μέχρι τοῦ σημείου νὰ καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν γκαρσονιῶν ἀδύνατη. Ἡ μουσικὴ κάτι παίζει μὰ εἶνε ἀδύνατο νὰ ἀκουσθῇ γιατὶ τὸ χουνὶ τόχει ἀντέτι μουχαμέτι νὰ μὴ βάζει μέσα τὴ γλώσσα του. Δοξαριά ὁ Ἰατροῦ, λεπίδες «Ἀστορ» τὸ χουνὶ. Βαρειὰ χτυπήματα στὸ πιάνο δ. κ. Χ. Ἐυστρατίου, «ἀνθοδέσμες γιὰ κάθε φιλανθῆ» τὸ χουνὶ καὶ... δὲ συμμαζεύεται.

Αὐτὸ εἶνε ἔνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ δείχνει καθαρὰ πόση ἔλλειψις ὀργανωτικοῦ πνεύματος καὶ συντονισμοῦ ἐνεργειῶν διέπει τοὺς ἀρμοδίους τῆς Ἐκθέσεως.

Στὴ σκηνοῦλα τοῦ Κέντρου δ. κ. Ἰατροῦ ἀναγγέλει τὸν ἄρτυ ἀφιχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν μεγάλο Καλλιτέχνη κομφερασιὲ καὶ τραγουδιστὴ κ. Γκίγκα καὶ παρακαλεῖ τὸ ἀκροκροτήριον νὰ τὸν ποδεχθῇ μ' ἔνα θερμὸ χειροκρότημα. Ὁ κ. Γκίγκας ἐμφανίζεται μ' ἔνα ὑφος πολὺ καθὼς πρέπει, καὶ χειρονομᾶ καὶ κουνέται καθόλου καθὼς πρέπει. Τραγουδᾶ διάφορα τραγούδια καὶ Κρητικὲς μαντινάδες πολὺ καλά.

Τὸ χουνὶ οὔτε τώρα σταματᾶ. «Τὴν 10ην καὶ ἡμίσειαν ώραν μ. μ. ἀκριβῶς θὰ 'καῶσι πυροτεχνήματα», τὸ μετὰ μεσημβρίαν ἥταν ἔκεινο ποὺ περίμενε ἀγωνιῶδες· τὸ ἀκροατήριον, διότι πολλοὶ εἶχαν τὴν ἐντύπωσιν δτι «Θὰ καῶσι» τὴν 10 καὶ ἡμίσειαν πρωτὶν ὅριβως.

Τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Γκίγκα ἀπ' τὴ σκηνὴ διαδέχεται ἐμφάνισις χορευτρίας στὴν πίστα.

— «Ἡ μεγάλη χορεύρια τάδε λέει δ. κ. Ἰατροῦ, καὶ δὴ οἱ μὲ ἀγωνία περιμένουν νὰ δοῦν τὴν Ἀννα Παύλοβα ἡ τὴν Ταμάρα Καρσάβινα. Τίποτα ὅμως δὲν συμβαίνει ἀπ' αὐτά. Ἡ ὀρχιστρὶς τῆς Ἐκθέσεως πέρνει δυὸς βόλτες στὴν πίστα, μᾶς βλέπει, τὴ βλέπουμε κι' ἀπὸ κεῖ πᾶν κι' ἄλλοι. Τὰ λεπτὰ περνοῦν γρήγορα κι' ἡ ώρα νὰ «καῶσι» δὴ καὶ πλησίαζει. Μιὰς ἀγωνίας κατέχει τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὴν Ἐκθεσι, καθὼς τὸ χουνὶ δίνει δόηγίες.

«Κατὰ τὴν ώραν καθ' ἦν θὰ σβύσουν τὰ φώτα διὰ νὰ καῶσι... οἱ περιπτεριοῦχοι νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ περίπερα τους διότι εἰς περίπτωσιν κλοπῆς ἡ γραμματεία τῆς Ἐκθέσεως οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην».

Κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως αὐ-

τῆς ἄπαντες οἱ περιπτεριοῦχοι ἔτρεξαν νὰ προμηθευθοῦν τουφέκια καὶ αὐτόματα γιατὶ τὰ πράγματα ἥταν σοβαρά.

«Ἡ Μίς Ἀθήνα τοῦ 1953» Καίτη Ντέμις θὰ σᾶς πῆ τώρα μερικὰ τραγουδάκια», πάλι δ. κ. Ἰατροῦ κάνει τὸν κομφερασιὲ παρ' δὴ δτι φέραμε ἀπ' τὴν Ἀθήνα τὸν κ. Γκίγκα.

«Ἡ Καίτη Ντέμις ἐμφανίζεται μὲ δὴ τὴ μεγαλοπρέπεια τῆς καὶ μὲ τὸ μεγάλο τίτλο τῆς «Μίς Ἀθήνα». Εἶνε ώραία καὶ πολὺ μπριόζα, ἔχει φωνὴ βαρειὰ καὶ θερμὴ ποὺ ἀδικεῖται δυολογουμένως καὶ ἀπ' τὸ μικρόφωνο, καὶ ἀπ' τὴ μουσικὴ—φυσικὴ συνέπεια δεδομένου δτι δὲν εἶνε εὔκολο νὰ γίνῃ συντονισμὸς μουσικῆς καὶ τραγουδιοῦ ἔτσι σὲ μιὰ ώρα.

— Λέρι Λέρι Λέρι—ἡ Καίτη Ντέμις, τὸ γουδὶ τὸ γουδοχέρι τὸ χουνί.

Τώρα ἡ ἐνοχλητικὴ φωνή του ἔχειδιεθνῆ ἀντίκτυπο. «Παρακαλεῖται δ. Νουρεντίν μπέης ἀπ' τὸ Ἀϊβαλὶ νὰ ἔρθῃ στὰ Προπύλαια». Τὶ σχέσιν ἔχει δ. Νουρεντίν μὲ τὰ Προπύλαια δὲν μᾶς τὸ εἶπε τὸ χουνί, ἵσως γιὰ... νὰ μὴ λέει πολλὰ λόγια. «Ως τόσο δ. Νουρεντίν δὲν φαίνεται γι' αὐτὸ κι' δ. Μπαρμπαστάθης» τακτοποιεῖ τὴν κατάστασι παρουσιάζομενος δ. Ἰδιος ὡς Νουρεντίν καὶ φορώντας ἔνα μεγαλοπρέπεις σαρίκι.

Τὰ θεάματα κλείνουν μὲ τὸ καταπληκτικὸ ζεῦγος τῶν ἀκροβατῶν σὲ καινούργιες καταπληκτικὲς ἐμφανίσεις ποὺ ἀποσποῦν τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως.

«Ἡ στιγμὴ εἶνε κρίσιμη, τὸ χουνὶ μὲ σοβαρότητα καὶ μὲ ύφος μυστηριώδες δίδει τὶς τελευταῖς δόηγίες. «Ἐντὸς δλίγου θὰ καῶσι». Οἱ ἡλεκτρολόγοι εἰς τὰς θέσεις των. Παρακαλοῦνται δ. κ. ἐπισκέπτες νὰ ἀπομακρυθοῦν ἀπ' τὴ ζώη ἀσφαλείας».

Πυρετώδης κίνησις. Στὸν κόσμο ἀνησυχία. Τὶ θὰ γίνη; Πόλεμος; Σεισμός; Καταποντισμός; Τὰ φῶτα σβύνουν ξαφνικά. Ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς τὸν λόγο ἔχει δ. κ. Μπαρτζίνι.

Μέσα σὲ πανδαιμόνιο χειροκροτημάτων δ. κ. Μπαρτζίνι χαιρετᾶ τὸν κόσμο ζωηρὰ ἀπ' τὸ Γυμνασίου.

«Ἡ ροδοδάφνη πλάσι στὸ ἔργαλον τοῦ κ. Κατσικαδέλη προβάλει ἀκόμη στολισμένη μὲ χιλιάδες μικρὲς φωτιές.

«Ὁ Δήμαρχος ποὺ στεκόταν στὰ προπύλαια πρὶν τὸ μαγικὸ χέρι τοῦ Μπαρτζίνι βάλει τὴν πρώτη φωτιά, ἔχει τρυπώσει μέσα καὶ δὲν τολμᾶ νὰ ξεμυτίσῃ, καὶ ἡ κυρία Ε.... ἀκόμα τρέχει γιὰ νὰ βρῆ ἀπόμερη γωνιά....

Τὰ πυροτεχνήματα ἥταν δυολογουμένως ἔνα θέαμα ποὺ δὲν εἶδαμε ἄλλη φορά, γι' αὐτὸ θὰ πρέπει οἱ ἀρμόδιοι νὰ μελετήσουν μιὰ ἀκόμη ἐπίδειξη. Εύχαριστως τὰ ξαναβλέπουν κι' αὐτοὶ ποὺ τὰ εἶδαν, καὶ ἀκόμη πιὸ εύχαριστα θὰ τὰ δοῦν αὐτοὶ ποὺ δὲν στάθηκαν τυχεροὶ νὰ βρεθοῦν τὴν ώρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ... καῶσι.

N.

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

«Ο φίλος κ. Χαροκῆς Μπίνος εἶνε δ. Μαρκεζίνης νὰ ποῦμε τῆς Ἐκθέσεως. Κάθε οἰκονομικὴ ὑπόθεση τὴν ἔχει ἀναλάβει αὐτὸς καὶ μὲ τὸ πρακτικὸ μυαλὸ ποὺ τὸν διακρίνει δὲν μπερδεύεται ποτὲ στοὺς τύπους, ἀλλὰ κυτάζει πάντα τὴν οὐσία.

— Εἴπαμι νὰ μαζέψουμι λιφτά, ἔθα πληρώνουμι μόνι.

— Καὶ πῶς θὰ μαζιντοῦν τὰ λιφτὰ Χαροκῆ;

— Μίντον πιὸ εὔκουλον τρόπου!

Βάλτι ἔνα κάτιον μπροστά στ' μπόρτα γιὰ νὰ προσλαβαίνουμι νὰ μαγκώνουμι τοσ' ἀδιάντρουπ' τοσ' τζαμπατζίδις. Βγάλτι τοσὶ τὸν Κούτσουρον π' ἔξερ τ' δλειάτ, τοσ' ἀπὶ δῶ κι μπρὸς ἰγώ εἶμι πουριέρος!

Τὸν εἶδαμε προχτὲς πίσω ἀπ' τὸ κάγκελο νὰ πίνη μακαρίως τὸ βαρὸ γλυκό του. Τὰ μάτια του ἔπαιζαν συνεχῶς καὶ τὰ ουδούνια του ἀνοιγόκλειναν σὰν λαγωνικὸ ποὺ φερμάρει δρτύκι.

— Τὶ εἶν' αὐτὰ Χαροκῆ; «ἀπὸ Δήμαρχος, Κλητήρας;»

— Τέτοις προσθούλες τοσ' διχόμιστι, ἀλλὰ ἵσν μὴ κάνῃς ἀπόπειρα νὰ τρυπώγης γιατὶ θὰ γίνουμι μαλλιὰ κβάρια. Τὸν τζάμπα ξιγδάψτι του ἀπ' τὰ τιφτέρια.

— Ἐμ ἴγω...

— «Ἐν ἔχι ἰσύ. Εἶπε δ. Χαροκῆς κι' ἀγριωπὸς βούτηξε ἔναν ἀπ' τὸ γυακὰ ποὺ προσπαθοῦσε νὰ περάσῃ στὴ ζούλα.

— Ἰδὼ φίλε πληρώνιν, τοῦ τζάμπα εἶνι καρσί, κι' ἔδειξε τὸ Δημοτικὸ Κήπο. «Ύστερα τράβηξε πάλι μιὰ φουφιξιὰ ἀπ' τὸν καφὲ κι' ἀκούμπησε γεμάτος εὐχαρίστηση στὸ κάγκελο. Εκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε τὸ ύφος τοῦ πωλοῦντος τοῖς μετρητοῖς.

ΑΠ' ΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΤΟΥ

Πληροφορίες ἔκ Μανδαμάδου ἀναφέρουν δτι ὑπὸ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ 'Ομίλου Μανδαμάδου ἐδόθη μία ἐρασιτεχνικὴ παράστασις ἡγια τὸν σεισμοπαθεῖς τῶν Ιονίων νήσων, ἡ δποία ἐσημείωσε πραγματικὰ ἐπιτυχία. «Ως ἔκει τὰ πράγματα πᾶνε καλά, κι' ἀξίζουν θεομὰ συγχαρητήρια δσοι συνέβαλαν στὴν πράσταση αὐτῆς. Ἀλλὰ ἡ δουλειὰ μπερδεύει μετά.

Συνηθίζεται ὅπως μᾶς πληροφόρησαν, μετὰ ἀπὸ κάθε πράστασι νὰ συγκεντρώνεται τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ 'Ομίλου καὶ οἱ ἐρασιτέχνες στὴ Λέσχη τους κι' ἔκει νὰ προσφέρονται διάφορα ἀναψυκτικά. Ἀντ' αὐτοῦ, αὐτὴ τὴ φορὰ ἐκλήθη δ. μισ. Μανδαμάδος γιὰ νὰ στραθῇ στὸ φακὸ καὶ στὴ μπύρα μέχρι τὰς πρωτεύουσας ώρας.

Εἶνε δύσκολο νὰ πιστέψῃ κα-

“ΑΙΜΑΤΟΡΙΑ,,

Τέσσαρες ἀρχαῖοι συγγραφεῖς καταγόμενοι ἐκ Λήμνου, ἔφεραν τὸ ὄνομα «Φιλόστρατος», δ. πέμπτος εἶνε σύγχρονος καὶ συγγράφει μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν «Προοδευτικὴν Λέσβον» ἀθλητικά. Ἰδοὺ ἔνα δεῖγμα τῆς συγγραφικῆς ἱκανότητος τοῦ ἀπογόνου τῶν Φιλοστράτων ποὺ δείχνει καθαρὰ δτι... πολὺ ἔχει οὗτος ἐντυφώνει εἰς τὴν ἐλλ